

சங்கீதம் 24

தேவன் வீட்டிற்கு வரும்போது!

சங்கீதம் 24:1-10

- பூமியும் அதின் நிறைவும், உலகமும் அதிலுள்ள குடிகளும் கர்த்தருடையது.
2. அவரே அதைக் கடல்களுக்கு மேலாக அஸ்திபாரப்படுத்தி, அதை நதிகளுக்கு மேலாக ஸ்தாபித்தார்.
3. யார் கர்த்தருடைய பர்வதத்தில் ஏறுவான்? யார் அவருடைய பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் நிலைத்திருப்பான்?
4. கைகளில் சுத்தமுள்ளவனும் இருதயத்தில் மாசில்லாதவனுமாயிருந்து, தன் ஆவிக்குரியதை மாயைக்கு ஒப்புக்கொடாமலும், கபடாய் ஆணையிடாமலும் இருக்கிறவனே.
5. அவன் கர்த்தரால் ஆசீர்வாதத்தையும், தன் இரட்சிப்பின் தேவனால் நீதியையும் பெறுவான்.
6. இதுவே அவரைத் தேடி விசாரித்து, அவருடைய சமூகத்தை நாடுகிற யாக்கோபு என்னும் சந்தி. (சேலா.)
7. வாசல்களே, உங்கள் தலைகளை உயர்த்துங்கள்; அநாதி கதவுகளே, உயருங்கள்; மகிமையின் ராஜா உட்பிரவேசிப்பார்.
8. யார் இந்த மகிமையின் ராஜா? அவர் வல்லமையும் பராக்கிரமமுமுள்ள கர்த்தர்; அவர் யுத்தத்தில் பராக்கிரமமுள்ள கர்த்தராமே.
9. வாசல்களே, உங்கள் தலைகளை உயர்த்துங்கள்; அநாதி கதவுகளே, உயருங்கள்; மகிமையின் ராஜா உட்பிரவேசிப்பார்.
10. யார் இந்த மகிமையின் ராஜா? அவர் சேனைகளின் கர்த்தரானவர்; அவரே மகிமையின் ராஜா. (சேலா.)

முன்னுரை

சங்கீதம் 24 வேதாகமத்தில் உள்ள மிக மகத்தான ஊர்வல சங்கீதங்களில் ஒன்றாகும். இது பெரும்பாலும் உடன்படிக்கையின் பெட்டகம் எருசலேமுக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட சமயத்தில் (2 சாமுவேல் 6) தாவீதினால் எழுதப்பட்டதாக கருதப்படுகிறது.

இது பிரபஞ்ச அளவிலான ஸ்தோத்திரத்துடனும், உள்ளார்ந்த ஆவிக்குரிய சவாலுடனும் முழங்குகிறது. இந்த சங்கீதம் மூன்று இயக்கங்களாக எழுதப்பட்டுள்ளது; ஒவ்வொரு இயக்கமும் ஒரு தனித்த கேள்வியை எழுப்பி, தேவனுடைய இருதயத்தின் ஆழத்திற்குள் நம்மை அழைத்துச் செல்கிறது.

இந்த சங்கீதம் முதலில் இதை அறிவிக்கிறது:
முழு பூமியும் தேவனுக்குச் சொந்தமானது (வசனம் 1-2).
அவருடைய சந்நிதியில் நிற்கத் தகுதியானவர் யார்? (வசனம் 3-6).
பின்னர், மகிமையின் ராஜா பிரவேசிக்கும்படி பண்டைய வாசல்கள் திறக்கப்பட வேண்டும் என்ற நாடகமிகு அழைப்புடன் முடிகிறது (வசனம் 7-10).

இது வெறும் பழைய வழிபாட்டு கவிதை அல்ல.

இது இன்றும் நம்மிடம் பேசும் உயிருள்ள தேவவார்த்தை.

சிருஷ்டி, பரிசுத்தம், மற்றும் வருகிற ராஜாவைப் பற்றி இது நமக்கு பேசுகிறது.

சங்கீதம் 24-ஐ நாம் ஆராயும்போது, தேவன் வீட்டிற்கு வரும்போது அனைத்தும் மாறுகிறது என்பதை காணப்போகிறோம்.

(சங்கீதம் 24:1-2)

தெய்வீக உரிமையின் அறிவிப்பு

இந்த சங்கீதம் மென்மையான குரலில் அல்ல, அதிகாரமுள்ள முழக்கத்துடன் தொடங்குகிறது.

வசனம்

1

பூமியும் அதின் நிறைவும், உலகமும் அதிலுள்ள குடிகளும் கர்த்தருடையது.

இது ஒரு பக்திசார்ந்த உணர்ச்சி அல்ல;

இது அடிப்படை தத்துவ உண்மை.

தேவன் சிருஷ்டியை வெறும் பார்வையிடுபவர் அல்ல.

அவர் அதை சொந்தமாக வைத்திருக்கிறார், பராமரிக்கிறார், ஆள்கிறார்.

ஆதியாகமம் 1:1 ஆதியிலே தேவன் வானத்தையும் பூமியையும் சிருஷ்டித்தார்.**உபாகமம் 10:14** இதோ, வானங்களும் வானாதிவானங்களும், பூமியும் அதிலுள்ள யாவும், உன் தேவனாகிய கர்த்தருடையவைகள்.**1 கொரிந்தியர் 10:26** பூமியும் அதின் நிறைவும் கர்த்தருடையது.**கொலோசெயர் 1:16-17** ஏனென்றால் அவருக்குள் சகலமும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது; பரலோகத்திலுள்ளவைகளும் பூலோகத்திலுள்ளவைகளுமாகிய காணப்படுகிறவைகளும் காணப்படாதவைகளுமான சகலமும் அவரைக்கொண்டும் அவருக்கென்றும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. அவர் எல்லாவற்றிற்கும் முந்தினவர், எல்லாம் அவருக்குள் நிலைநிற்கிறது.

உரிமையின் அடித்தளம்: சிருஷ்டி

வசனம் 2 காரணத்தை அளிக்கிறது.

வசனம்

2

அவரே அதைக் கடல்களுக்கு மேலாக அஸ்திபாரப்படுத்தி, அதை நதிகளுக்கு மேலாக ஸ்தாபித்தார்.

இது சிருஷ்டி மொழியாகும்.

தேவனுடைய உரிமை வெற்றியினாலோ விபத்தினாலோ வரவில்லை; அவர் அனைத்தையும் படைத்தார் என்பதிலிருந்தே அது வருகிறது.

இது பண்டைய உலகக் கண்ணோட்டத்தை நேரடியாக எதிர்க்கிறது; அங்கு நிலம் பல தெய்வங்களுக்கு பகிரப்பட்டதாக கருதப்பட்டது.

தாவீது ஒரே கர்த்தர் மட்டுமே இருப்பதாகவும், முழு உலகமே அவருடைய முகவரியெனவும் அறிவிக்கிறார்.

யோபு 38-ல், தேவன் புயலிலிருந்து யோபுக்கு பதிலளிக்கும்போது கேட்கிறார்:

யோபு 38:4 நான் பூமியை அஸ்திபாரப்படுத்துகிறபோது நீ எங்கேயிருந்தாய்? நீ அறிவாளியானால் அதை அறிவி.

இந்த கேள்வி மனிதன் தோன்றுவதற்கு முன்பே தேவனுடைய உரிமை இருந்ததை வெளிப்படுத்துகிறது.

நாம்

உரிமையாளர்கள்

அல்ல.

நாம் வாடகையாளர்கள், நிர்வாகிகள் மட்டுமே.

ஒரு வியாபாரி பெரும் செல்வத்தைச் சேர்த்து, அனைத்தையும் தானே உருவாக்கியதாக நினைத்தான். ஆனால் உயிருக்கு ஆபத்தான நோய் அவனைத் தாழ்த்தியது. குணமடைந்தபின், அவன் சங்கீதம் 24:1-ஐ வாசித்தபோது முற்றிலும் உடைந்தான்.

“தேவனுக்குச் சொந்தமானவற்றை நான் எனது சொந்தமாக நடத்திவந்தேன்” என்று அவன் கூறினான். பின்னர் அவன் தனது வியாபாரத்தை நிர்வாகம், தாராளம், தேவனுக்கான பொறுப்பு என்ற அடிப்படையில் மறுசீரமைத்தான்.

எல்லாம் தேவனுக்குச் சொந்தமானது என்பதை உணரும்போது, நமது பணம், நமது உடல், நமது குடும்பம், நமது நேரம் ஆகியவற்றை நாம் பிடித்துக்கொள்ளாமல், நிர்வாகிகளாக வாழத் தொடங்குகிறோம்.

நடைமுறை விளைவு மிக ஆழமானது.

பூமி கர்த்தருடையதாக இருந்தால், நாம் உரிமையாளர்கள் அல்ல; நிர்வாகிகள்.

நமது பணம் அவருடையது.

நமது உறவுகள் அவருடையது.

நமது சுவாசமே அவரிடமிருந்து பெற்ற கடன்.

யார் ஏறலாம்?

பரிசுத்தத்தின் கேள்வி

பூமி தேவனுக்குச் சொந்தமானது என்பதை நிறுவிய பின், சங்கீதம் ஒரு அதிர்ச்சிகரமான கேள்வியை எழுப்புகிறது.

வசனம்

3

யார் கர்த்தருடைய பர்வதத்தில் ஏறுவான்? யார் அவருடைய பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் நிலைத்திருப்பான்?

இது கல்விசார் கேள்வி அல்ல.

இது வாழ்க்கையை நேரடியாகத் தொடும் கேள்வி.

பரிசுத்த தேவனுடைய சந்நிதியில் யார் இருக்க முடியும்?

பரிசுத்த தேவனுடைய சந்நிதியில் யார் இருக்க முடியும்?

சங்கீதம் 15:1 கர்த்தாவே, யார் உம்முடைய கூடாரத்தில் தங்குவான்? யார் உம்முடைய பரிசுத்த பர்வதத்தில் வாசம்பண்ணுவான்?

எசாயா 33:14 சீயோனிலுள்ள பாவிகள் திகைக்கிறார்கள், மாயக்காரரை நடுக்கம் பிடிக்கிறது; பட்சிக்கும் அக்கினிக்கு முன்பாக நம்மில் தரித்திருப்பவன் யார்? நித்திய ஜுவாலைக்கு முன்பாக நம்மில் தாபரிப்பவன் யார் என்று கேட்கிறார்கள்.

தகுதியானவரின் குணாதிசயம்

சங்கீதம் 24:4 கைகளில் சுத்தமுள்ளவனும் இருதயத்தில் மாசில்லாதவனுமாயிருந்து, தன் ஆவிக்குரியதை மாயைக்கு ஒப்புக்கொடாமலும், கபடாய் ஆணையிடாமலும் இருக்கிறவனே.

இது கர்த்தருடைய பர்வதத்தில் ஏறக்கூடியவரின் நான்கு அம்சமான விவரிப்பை வழங்குகிறது.

சுத்தமான

கைகள்

அநியாயம், வன்முறை, தவறு ஆகியவற்றிலிருந்து விடுபட்ட வெளிப்புற செயல்கள்.

சுத்தமான

இருதயம்

தேவனுக்காகப் பிளவில்லாமல் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட உள்ளார்ந்த உந்துதல்கள்.

பொய்க்கு

தன்

ஆவிக்குரியதை

உயர்த்தாதவன்

தேவனைத் தவிர வேறு எதிலும் இறுதி நம்பிக்கையை வைக்காதவன்; விக்கிரக வழிபாட்டில் ஈடுபடாதவன்.

கபடமாக

ஆணையிடாதவன்

நேர்மையுள்ளவன், அவனுடைய வார்த்தை நம்பத்தகுந்தது; அவனுடைய குணம் நிலைத்தது.

இது

நெறிமுறை

சாதனைக்கான

சரிபார்ப்பு

பட்டியல்

அல்ல.

இது தேவனோடு ஒத்திசைந்த இருதயத்தின் ஒரு உருவம்; கிருபையால் வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையின் சித்திரம்.

மத்தேயு 5:8 இருதயத்தில் சுத்தமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள்; அவர்கள் தேவனைத் தரிசிப்பார்கள்.

எபிரெயர் 12:14 யாவரோடும் சமாதானமாயிருக்கவும், பரிசுத்தமுள்ளவர்களாயிருக்கவும் நாடுங்கள்; பரிசுத்தமில்லாமல் ஒருவனும் கர்த்தரைத் தரிசிப்பதில்லையே.

1 பேதுரு 1:15-16 உங்களை அழைத்தவர் பரிசுத்தராயிருக்கிறதுபோல, நீங்களும் உங்கள் நடக்கைகளெல்லாவற்றிலேயும் பரிசுத்தராயிருங்கள்.

நான் பரிசுத்தர், ஆகையால் நீங்களும் பரிசுத்தராயிருங்கள் என்று எழுதியிருக்கிறதே.

பதற்றம்: யாரும் தகுதியில்லை

ரோமர் 3:10 அந்தப்படியே: நீதிமான் ஒருவனாகிலும் இல்லை.

ரோமர் 3:23 எல்லாரும் பாவஞ்செய்து, தேவ மகிமையற்றவர்களாயினர்.

இந்த வசனங்கள் மனித இனத்தில் ஒருவரும் தகுதியானவரல்ல என்பதை நினைவூட்டுகின்றன. சுத்தமான கைகளும், சுத்தமான இருதயமும் என்ற அளவுகோல் முன் ஒவ்வொரு மனிதனும் தகுதி இழக்கிறான்.

இந்த

சங்கீதம்

ஒரு

ஆவிக்குரிய

பதற்றத்தை

உருவாக்குகிறது.

அந்த பதற்றத்தை தீர்க்கக்கூடியது சுவிசேஷம் மட்டுமே.

செல்வந்த இளைஞன்

மாற்கு 10:17-22 ஒருவன் ஓடிவந்து, அவருக்கு முன்பாக முழங்கால்படியிட்டு: நல்ல போதகரே, நித்திய ஜீவனைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ளும்படி நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டான்.

இயேசு அவனை நோக்கி, தேவன் ஒருவரே நல்லவர் என்று சொன்னார். அவன் கட்டளைகளைப் பின்பற்றியதாகக் கூறினான்.

ஆனால் இயேசு அவன் இருதயத்தில் மறைந்திருந்த செல்வத்தின் விக்கிரகத்தை வெளிப்படுத்தினார். அவன் துக்கத்தோடு திரும்பிப் போனான்.

சுத்தமான

கைகள்

இருந்தன.

ஆனால் சுத்தமான இருதயம் இல்லை.

இந்த சங்கீதம் வெளிப்புற நடத்தையை மட்டும் அல்ல;
இருதயத்தின் ஆழத்தை நோக்குகிறது.
சுவிசேஷத்தின் பதில்

சங்கீதம் 24:4-ல் முழுமையாக விவரிக்கப்பட்ட ஒரே நபர் இயேசு கிறிஸ்து.

அவர் நம்முக்காக பர்வதத்தை ஏறினார்.

அவருடைய கைகள் உண்மையாகவே சுத்தமான கைகள்.
நமது பாவங்களுக்காக சிலுவையில் நீட்டப்பட்ட கைகள்.
அவருடைய இருதயம் முழுமையாக பிதாவுக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது; மரணம் வரையிலும் கீழ்ப்படியப்பட்டது.

பிலிப்பியர் 2:8 அவர் தம்மைத் தாழ்த்தி, மரணம்வரைக்கும், சிலுவையின் மரணம்வரைக்கும் கீழ்ப்படிந்தவராயிருந்தார்.

சங்கீதம் 24:5 அவன் கர்த்தரால் ஆசீர்வாதத்தையும், தன் இரட்சிப்பின் தேவனால் நீதியையும் பெறுவான்.
நாம் நமது சொந்த நீதியால் அல்ல;
அவருடைய நாமத்தில் ஏறுகிறோம்.

2 கொரிந்தியர் 5:21 பாவம் அறியாத அவரை நமக்காகப் பாவமாக்கினார்; நாம் அவருக்குள் தேவனுடைய நீதியாகும்படிக்கு.

அவரைத் தேடும் ஒரு தலைமுறை

சங்கீதம்

24:6

இதுவே அவரைத் தேடி விசாரித்து, அவருடைய சமூகத்தை நாடுகிற யாக்கோபு என்னும் சந்ததி. (சேலா.)

இது தனிநபர்களை அல்ல; ஒரு சமூகத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

“தேடுதல்” என்ற சொல் தொடர்ந்து, திட்டமிட்டு, உறுதியுடன் நாடுதலை குறிக்கிறது.

இதுவே

சபை.

இலக்கை

அடைந்தவர்கள்

அல்ல;

தேவனுடைய முகத்தை தொடர்ந்து தேடிக்கொண்டிருப்பவர்கள்.

ஒரு இளம் பெண் மதச்சடங்குகளில் வளர்ந்தாலும், தனது தோல்விகளின் பாரத்தில் முறிந்தாள்.

சங்கீதம் 24-ஐ வாசித்தபோது, “நான் எனது பலத்தால் ஏற முடியாது” என்பதை உணர்ந்தாள்.

அந்த இரவில் அவள் கிறிஸ்துவிடம் சரணடைந்தாள்.

சுத்தமான கைகளை அல்ல; அவற்றை சுத்தப்படுத்தும்படி வேண்டினாள்.

ஆண்டுகள் கழித்து, அவள் பெண்கள் வேதாகமப் பயிற்சி குழுவை நடத்தி,

கர்த்தருடைய பர்வதம் கிருபையால் மட்டுமே ஏறப்படுகிறது என்பதைப் போதிக்கிறாள்.

வாசல்களைத் திறக்குங்கள்

மகிமையின் ராஜாவின் வெற்றிகரமான வருகை

சங்கீதம்

24:7-10

வாசல்களே, உங்கள் தலைகளை உயர்த்துங்கள்; அநாதி கதவுகளே, உயருங்கள்; மகிமையின் ராஜா

உட்பிரவேசிப்பார்.

இந்த கட்டளை இரண்டு முறை, அதிகரிக்கும் தீவிரத்தோடு வழங்கப்படுகிறது.

இது ஒரு அரசு ஊர்வலம்.
ஒரு ராஜா வருகிறார்.
பண்டைய கதவுகள் முழுமையாகத் திறக்கப்பட வேண்டும்.
ஆனால் இந்த ராஜா யார்?

2 சாமுவேல் 6:12-19
தாவீது உடன்படிக்கையின் பெட்டகத்தை மகிழ்ச்சியுடனும் நடனத்துடனும் எருசலேமுக்குக் கொண்டு வருகிறார்.

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 19:11-16
கிறிஸ்து வெள்ளைக் குதிரையின் மேல் ராஜாதி ராஜாவாகவும் கர்த்தாதி கர்த்தராகவும் வருவது விவரிக்கப்படுகிறது.

யோவான் 10:9
நானே வாசல்; என் வழியாய் ஒருவன் உட்பிரவேசித்தால், அவன் இரட்சிக்கப்படுவான்.

எபேசியர் 1:20-23
சபையின் தலைவனாகிய கிறிஸ்துவுக்கு எல்லா அதிகாரமும் கொடுக்கப்பட்டது.

வரலாற்று அர்த்தம்: பெட்டகம் எருசலேமுக்குள் வருகிறது
2 சாமுவேல் 6-ல், தாவீது தேவனுடைய சந்நிதியின் சின்னமான உடன்படிக்கையின் பெட்டகத்தை நகரத்துக்குள் கொண்டு வருகிறான்.
இந்த சங்கீதம் அந்த ஊர்வலத்திற்காக எழுதப்பட்டதாக இருக்கலாம்.
பாடம்:
தேவன் தூரத்திலிருந்து மட்டுமே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட விரும்பவில்லை.
அவர் தமது ஜனங்களோடு வாசிக்க விரும்புகிறார்.
இது கூடாரம், ஆலயம், இறுதியில் அவதாரம் எனும் முழுக் கதையாகும்.
இம்மானுவேல் – தேவன் நம்மோடு.

சங்கீதம் 24 ஒரு அற்புதமான வளைவுடன் நகர்கிறது.

இது முதலில்,
பூமி முழுவதும் தேவனுக்குச் சொந்தமானது என்ற உண்மையுடன் தொடங்குகிறது.
பின்னர்,
பரிசுத்த தேவனுடைய சந்நிதியில் யார் நிற்க முடியும் என்ற தீவிரமான கேள்வியை எழுப்புகிறது.
இறுதியாக,
மகிமையின் ராஜாவின் வெற்றிகரமான வருகையோடு உச்சத்தை அடைகிறது.
இந்த பத்து வசனங்களில், முழு சுவிசேஷக் கதை அடங்கியுள்ளது.
நாம் பரிசுத்த தேவனுக்கு முன் நிற்கத் தகுதியற்ற சிருஷ்டிகள்.
அவர் நம்மை நிராகரித்ததனால் அல்ல;
நமது கைகள் சுத்தமில்லாததாலும்,
நமது இருதயங்கள் தூய்மையில்லாததாலும்.

ஆனால்,
தேவன் தமது சுவர்ண அதிகாரத்தில்,
மகிமையின் ராஜாவை நமது உலகிற்குள் அனுப்பினார்.
அவர் உயர்த்தப்படுவதற்கு முன் தாழ்த்தப்பட்டார்.
அவர் ஏறுவதற்கு முன் இறங்கினார்.
அவர் நமது அழுக்கான கைகளை,
தமது சொந்த இரத்தத்தால் சுத்தமாக்கினார்.
பின்னர், நம்மை பிதாவின் சந்நிதியில் சுத்தமானவர்களாக நிறுத்தினார்.

முடிவுரை (Conclusion)

ஒருநாள் விரைவில்,
இந்த முழுக்கம் மீண்டும் பிரபஞ்சமெங்கும் ஒலிக்கும்:
“வாசல்களே, உங்கள் தலைகளை உயர்த்துங்கள்!”
மகிமையின் ராஜா மீண்டும் வருவார்.
இந்த முறை,
ஒரு கூடாரத்திற்கோ,
ஒரு ஆலயத்திற்கோ அல்ல;
புதுப்பிக்கப்பட்ட முழு சிருஷ்டிக்குள்,
அவர் தமது ஜனங்களோடு வாசிக்க வருவார்.

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 21:3

மேலும், பரலோகத்திலிருந்து உண்டான ஒரு பெருஞ்சத்தத்தைக் கேட்டேன்; அது:
இதோ, மனுஷர்களிடத்திலே தேவனுடைய வாசஸ்தலமிருக்கிறது;
அவர்களிடத்திலே அவர் வாசமாயிருப்பார்;
அவர்களும் அவருடைய ஜனங்களாயிருப்பார்கள்;
தேவன்தாமே அவர்களோடேகூட இருந்து,
அவர்களுடைய தேவனாயிருப்பார்.

அந்த நாள்வரை,
நாம் நமது இருதய வாசல்களைத் திறந்தே வைத்திருப்போம்.
அவருடைய முகத்தைத் தொடர்ந்து தேடுவோம்.
அவருடைய உலகத்தை விசுவாசத்துடன் நிர்வகிப்போம்.
நமது சொந்த சக்தியால் அல்ல,
மகிமையின் ராஜாவாகிய அவருடைய கிருபையால்,
சுத்தமான கைகளையும்
சுத்தமான இருதயத்தையும் நாடுவோம்.
இந்த மகிமையின் ராஜா யார்?
சேனைகளின் கர்த்தர் —
அவரே மகிமையின் ராஜா!
தேவனுக்கே மகிமை!